

УВОД

Игра је симболичка, стваралачка, спонтана, добровољна,изнутра мотивисана и слободна активност детета која нема изван себе неки други циљ осим уживања у њој самој и њеним резултатима. Игра се, сматра Ј. Хајзинга (Хуизинга), према унапред утврђеним правилима , збива у једном фиктивном свету, просторно и временски издвојеном од осталог света, а њено извођење прате осећања радости , задовољства, као и свест о томе да је она „нешто друго” од свакодневног живота.

Дечја игра има важну улогу у психичком развоју детета, посебно у његовом социјалном моралном, интелектуалном и емоционалном развоју. Она може бити функционална, рецепцијска, стваралачка, конструкторска итд. Већ на узрасту од 3-4 године у нашој култури разликује се игра мушког и женског детета. Дечаци се играју више такмичарских, а девојчице чешће драмских и кооперативних игара.

Појам дечје игре, као и уопште појам детињства, у дугом историјском периоду развоја човечанства није разматран. Тек у 18. веку, интелектуални и културни развој човечанства, те непосредно ослобађање деце од свакодневног напорног рада, био је пут ка схватању детета и детињства.

Бројни су научници који се посвећују теми деце и проблемима њихове игре и васпитања (Песталоци, Фребел, Монтесори....), те се јављају различити ставови о потребама и начинима игре.

Семинарски рад

ФАКТОРИ ДЕЧЈЕ ИГРЕ

-Друштвена средина и социјални састав те средине, стандард људи у једној средини утичу на избор игара и начин игре деце. Поред тога утичу и професија родитеља, историјски догађаји, другови у игри па и сам положај места.

- Велике разлике у играма и играчкама су између градске и сеоске деце. Сеоска деца живе у сред природе и користе природне објекте за игру (пењање на брдо, прескакање потока), а разне производе природе користе као играчке (тикве, шишарке, пруте). Градска деца се више играју масовних игара, док сеоска због удаљености кућа често немају друштва.

- Традиција је такође фактор који утиче на игру. То умногоме зависи од размене у културном наслеђу.

- Пол. Ту разлику намећу одрасли, тако да неке игре традиционално важе као женске игре или игре за девојчице (лутке, послови у домаћинству) и мушке игре (рат, војници, воз).

- Посебан фактор је интелигенција, бистрина ума, духовна зрелост. Бистрија деца су активнија и сналажљивија у игри, више читају, више уживају у хумору, имају своје хобије, занимају их стваралачке, креативне игре, док мање обдарена деца теже играма са правилима.

На развој игара утиче такође врста играчака са којима дете располаже. Коцке, песак, пластелин подстичу стваралачку игру; лутке,

Семинарски рад

кухињски прибор, војници усмеравају дете у игру маште.

- Здравље детета и нормалан развој кретања је од основног значаја за дететов развој у игри. Здраво дете се више игра од болесног.

- Годишње доба врши одређен утицај на играње, зими - санкање, скијање, грудвање, лети - пливање, играње лоптом, вожња бициклом...

- На игру утиче и целокупна личност детета - карактер који је у току стварања, темперамент, екстравертна, интровертна деца...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com